

The Skeleton Crew

Man skal stå model til meget. En koncert med Copenhagen Royals i Estland på et middelalderligt Bispesæde, en veritabel borg, blev en oplevelse for livet.

Under lydprøverne gik Jakob Rathje og jeg på opdagelse i et af tårnene der var indrettet som museum. Et af tårnkamrene var tilegnet lægevidenskab og apotekervirksomhed med fokus på pesthelvedet med den ikoniske figur, i naturlig størrelse, af en pestdoktor med en fuglelignende maske, som ethvert barn kender. Han job var, at lindre de døendes lidelser før Skærsilden.

Masken kunne være fyldt med gløder, vellugtende urter og krydderier. Fordi man engang troede at dette "filter" ville afvise smitte. Sagkundskaben var overbevist om at pestens smittevej gik gennem dårlig luft og stank, især fra døde, rådne kadavere. Masken havde to næsebor, øjets huller var dækket af to røgfavrede glas til værn mod ondt lys for at undgå smitte via øjenkontakt med pestofre. På hovedet af doktormanden sad en stor sort hat der lignede noget fra Grimms Eventyr. Rundpullet, bredskygget, sort og truende, over en frakke der var indsmurt i voks i den tro at pesten kunne glide af. Alt sortfarvet, støvler og handsker, bortset fra det hvide næb. Den tids beskyttelsesdragt.

En mundering der, af flere årsager, kunne skræmme både små og store mennesker fra vid og sans. Og, vanviddet greb om sig. Folk som stadig kunne stå på benene organiserede sig og disse flagellanter blev en slags Apokalypsens Profeter, der førte pønitensesvøben med nidkærhed over deres egne rygstykker.

En spooky oplevelse og på en måde var jeg selv blevet ramt. På vej ned af tårnet opdagede jeg at jeg selv havde brug for en heksedoktor. Jeg havde mistet følelsen i fingerspidserne og vidste ikke om jeg kunne gennemføre koncerten. Der var ikke andet at gøre end at prøve at dulme mine symptomer med ildvand og jeg købte tre små flasker vodka i baren neden for tårntrappen, som jeg solidarisk delte med mine kolleger, før vi blev kaldt til lydprøve.

Under koncerten befandt mig i en slags ud af kroppen tilstand. Et déjà vu havde ramt mig og fingrene sov stadig, dog i mindre grad. Jeg så en TV reportage fra koncerten og det bedste jeg kan sige om min præstation var, at jeg gennemførte. Jeg hørte senere fra Jakob, der havde overværet andre koncerter i byen, at folk havde taget sig til hjertet hvor end han mødte dem. Vi havde med andre ord hjertet med os på scenen, men det blev lidt enerverende for Jakob at høre på i længden.

Copenhagen Royals er et magisk ensemble. Det startede med en session hvor vi mødte op, helt blanke. Ingen forberedelser. Temaer uden færdige tekster, et par traditionals og et par flasker dårlig hvidvin. En toneart, en der tæller for og akkordskift via signaler. Alt var som det plejer og titlen på albummet blev "The Skeleton Crew", hvilket, som enhver god navigatør ved, er det mindst tænkelige mandskab der skal til, for at sejle en Tremaster.

Den første september i det Herrens År 2017 udkom Copenhagen Royals med "The Skeleton Crew"